

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca J. J. kao predsjednice vijeća, L. R.-B. i D. V. kao članova vijeća te sudske savjetnice M. T. M. kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja I. Z. d.d. iz O. i P. d.o.o, iz O., koje zastupa O. U., odvjetnik u Odvjetničkom društvu K., H. & U. iz V., protiv rješenja tužene Komisije za vrijednosne papire Republike Hrvatske, klasa: UP/I-041-02/05- 01/75, ur. broj: 567-04/05-10 od 20. listopada 2005., radi preuzimanja trgovačkog društva, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 10. rujna 2009.,

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženog tijela utvrđeno je da je 24. ožujka 2005. za tužitelje nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje trgovačkog društva I. K. d.d. iz O. (točka 1.) te da su tužitelji obvezni ponudu za preuzimanje po cijeni ne manjoj od 180,00 kuna po dionici objaviti svim preostalim dioničarima društva I. K. d.d., koji drže 229.674 dionica društva s pravom glasa (točka 2.). Citirana je odredba članka 6. stavka 3. Zakona o preuzimanju dioničkih društava koja određuje da dionice ponuditelja i osoba koje s njim zajednički djeluju ne daju pravo glasa dok ponuditelj ne provede postupak preuzimanja (točka 3.) te je naloženo društvu I. K. d.d., O. da u roku 15 dana predmetno rješenje dostavi dioničarima društva ili da omogući dostavu rješenja putem S. d. a. d.d. Z. (točka 4.). Ujedno je određeno da će se rješenje objaviti u Narodnim novinama (točka 5.).

Tužitelji osporavaju zakonitost pobijanog rješenja zbog nepravilne primjene zakona, nepostupanja prema pravilima postupka, kao i zbog nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja. U bitnom navode da je dispozitiv pobijanog rješenja sastavljen protivno odredbama Zakona o općem upravnom postupku, točnije protivno odredbi članka 208. stavka 4. Zakona, koja određuje da će se u dispozitivu rješenja odrediti rok za njegovo izvršenje.

Tužitelji smatraju da je rješenje neizvršivo jer u dispozitivu nije naveden rok za izvršenje, a nije ga moguće odrediti ni sukladno članku 270. stavku 4. Zakona o općem upravnom postupku kojim je propisano da rješenje postaje izvršno u roku petnaest dana od njegovog donošenja, ako nije propisan rok za izvršenje. Tvrde da to znači da bi tužitelji bili dužni objaviti ponudu za preuzimanje u roku petnaest dana od donošenja rješenja, što je protivno članku 13. i 18. Zakona o preuzimanju dioničkih društava.

Nadalje navode da točka III. dispozitiva rješenja nije određena jer nije jasno na koga se taj dio dispozitiva odnosi. Tvrde da je tuženo tijelo u donošenju rješenja prekoračilo ovlasti propisane člankom 32. Zakona o preuzimanju dioničkih društava i djelokrug propisan člankom 12. Zakona o tržištu vrijednosnih papira, jer ono nije ovlašteno utvrđivati imaju li dionice nekog dioničara pravo glasa u skupštini dioničkog društva ili nemaju. Smatraju da je takvom odredbom tuženo tijelo povrijedilo i načelo zakonitosti te da u postupku nadzora nije postupio prema

pravilima postupka pa je činjenično stanje pogrešno, odnosno nepotpuno utvrđeno. Tužitelji se pozivaju na odredbu članka 14. stavka 3. Zakona o tržištu vrijednosnih papira te navode da im tuženo tijelo nije uručilo rješenje o pokretanju postupka nadzora pa se nikakva dokumentacija, izjave i očitovanja ne mogu smatrati dostavljenom.

Tvrde da tuženo tijelo pogrešno tumači odredbu članka 8. stavka 2. i 3. Zakona o preuzimanju dioničkih društava jer bi se pravilnim tumačenjem te odredbe trebalo zaključiti da zakonski uvjeti koje odredba navodi trebaju biti ispunjeni kumulativno, a ne alternativno kako tumači tuženo tijelo. Stoga predlaže Sudu uvažiti tužbu i poništiti osporavano rješenje.

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu osporava tužiteljeve navode te predlaže odbiti tužbu kao neosnovanu iz razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja.

Tužba je neosnovana.

Iz spisa predmeta proizlazi da je tuženo tijelo, u skladu s odredbom članka 32. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine, broj: 84/02., 87/02. i 120/02.), provelo postupak nadzora nad stjecanjem dionica trgovačkog društva I. K. d.d. iz O. U nadzoru je utvrdilo da prvotuzitelj (I. Z. d.d.) kontrolira drugotuzitelja (P. d.o.o.) jer ima više od 25% udjela u njegovom temeljnom kapitalu, što znači da tužitelji zajednički djeluju na tržištu sukladno odredbi članka 8. Zakona o preuzimanju dioničkih društava.

Naime, odredbom članka 8. stavka 2. Zakona o preuzimanju dioničkih društava propisano je da pravne osobe te fizičke i pravne osobe djeluju zajednički kad jedna od njih izravno ili neizravno kontrolira drugu ili druge pravne osobe. Odredbom stavka 3.a), istog članka propisano je da se, u smislu stavka 2. tog članka, smatra da fizička ili pravna osoba kontrolira pravnu osobu ako ima izravno ili neizravno 25% i više udjela u temeljnom kapitalu pravne osobe. Pogrešno drži tužitelj da bi uvjeti iz odredbe članka 8. stavka 3. Zakona o preuzimanju dioničkih društava trebali biti kumulativno ispunjeni da bi se radilo o zajedničkom djelovanju, budući iz smisla same odredbe, a i cijelog Zakona proizlazi da se radi o alternativno postavljenom uvjetu.

Kako su tužitelji zajedničkim djelovanjem na tržištu stekli ukupno 42,43% glasova na glavnoj skupštini društva I. K. d.d., tuženo je tijelo utvrdilo da je 24. ožujka 2005. ispunjen uvjet iz članka 4. stavka 1. Zakona o preuzimanju dioničkih društava te da su mu tužitelji, temeljem odredbe članka 13. stavka 1. Zakona o preuzimanju dioničkih društava, bili dužni do 23. travnja 2005. podnijeti zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje.

Odredba članka 4. stavka 1. navedenog Zakona propisuje da je osoba koja stekne dionice izdavatelja kojima, zajedno s dionicama koje već ima, prelazi prag od 25% od ukupnog broja glasova koje daju dionice izdavatelja s pravom glasa, obvezna o stjecanju bez odgode obavijestiti izdavatelja, Komisiju i javnost te objaviti ponudu za preuzimanje, pod uvjetima i na način određen ovim Zakonom. Odredbom članka 13. stavka 1. navedenog Zakona propisano je da je ponuditelj obvezan u roku od 30 dana od dana nastanka obveze objavljivanja ponude za preuzimanje, podnijeti Komisiji zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude, ponudu i isprave iz članka 12. tog Zakona.

Ocjenjujući zakonitost pobijanog rješenja Sud cijeni da je u provedenom postupku tuženo tijelo pravilno utvrdilo činjenično stanje te je pravilno ocijenilo da je za tužitelje nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje trgovačkog društva I. K. d.d. iz O.

Neosnovano tužitelji prigovaraju da je osporavano rješenje neizvršivo jer u dispozitivu

nije naveden rok za njegovo izvršenje. Tužitelji u tužbi sami navode kako su rokovi u postupcima preuzimanja dioničkih društava kompleksni, a upravo iz tog razloga tuženo tijelo nije moglo navesti jedan određeni rok jer je Zakonom o preuzimanju dioničkih društava zaseban rok predviđen za svaku pojedinu radnju i oni su vezani, odnosno nastavljaju se kada se ispuni prethodna radnja. Obzirom na složenost rokova te uslijed nemogućnosti da se unaprijed predvidi trajanje svake pojedine radnje, Sud je ocijenio da ovaj prigovor tužitelja ne utječe na zakonitost osporavanog rješenja.

Neosnovano tužitelji prigovaraju i da je točka III. dispozitiva neodređena te da je tuženo tijelo navedenom točkom prekoračilo svoje ovlasti i povrijedilo načelo zakonitosti jer ono nije ovlašteno utvrđivati imaju li dionice nekog dioničara pravo glasa u skupštini dioničkog društva ili nemaju. Točkom III. dispozitiva citirana je odredba članka 6. stavka 3. Zakona o preuzimanju dioničkih društava koja propisuje da dok ponuditelj ne provede postupak preuzimanja, njegove dionice i dionice osoba koje s njim zajednički djeluju ne daju pravo glasa. Samim je Zakonom određeno da dionice ne daju pravo glasa dok ponuditelji ne provedu postupak preuzimanja pa je netočno da je navedena posljedica utvrđena rješenjem tuženog tijela. Ona je predviđena samim Zakonom, a tuženo ju je tijelo samo naglasilo. Stoga sud cijeni da navedena odredba ne utječe na zakonitost osporavanog rješenja.

Neosnovano tužitelji navode da je tuženo tijelo povrijedilo načelo zakonitosti i saslušanja stranke jer tužiteljima nije uručilo rješenje o pokretanju postupka nadzora. Iz spisa predmeta proizlazi da je tuženo tijelo osporavano rješenje donijelo u skraćenom postupku jer nije trebalo ispitivati stranke i obavljati neposredni nadzor kakav predviđa članak 14. stavak 3. Zakona o tržištu vrijednosnih papira (Narodne novine, broj 84/02.), obzirom da su mu svi potrebni podaci o temeljnom kapitalu i udjelima bili poznati iz sudskog registra. Tuženo je tijelo bilo dužno donijeti osporavano rješenje sukladno odredbi članka 32. stavka 7. Zakona o preuzimanju dioničkih društava kojom je određeno da ako osoba koja je obvezna objaviti ponudu za preuzimanje to ne učini u zakonskom roku, Komisija će postojanje njezine obveze na objavljivanje ponude za preuzimanje utvrditi rješenjem, koje će dostaviti izdavatelju, dioničarima putem izdavatelja, odnosno, depozitara, depozitaru te burzi ili uređenom javnom tržištu na kojem su uvrštene dionice izdavatelja.

Stoga prigovori tužitelja izneseni u tužbi nisu doveli u sumnju zakonitost osporavanog rješenja te je Sud je prihvatio stajalište tuženog tijela koje je izloženo u osporavanom rješenju.

Na osnovi svega izloženog Sud je utvrdio da predmetnim upravnim aktom nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, već cijeni da je tuženo tijelo pri donošenju rješenja poštivalo zakonske odredbe, da je isto doneseno na osnovi potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu zakona. Zbog toga je tužba odbijena temeljem odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 53/91., 9/92. i 77/92.).

U Zagrebu 10. rujna 2009.

Zapisničarka:
M. T. M., v.r.

Predsjednica vijeća:
J. J., v.r

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. Odvjetničko društvo K., H. & U. (odvjetnik O. U.), Pisarnica Z.,
2. Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, Zagreb, sa spisom